

העוררת: ארן אילנה ז"ל וישראל

המשיב: מנהל הארנונה של עיריית גבעתיים
ע"י ב"כ עו"ד יונתן מוטעי

החלטה

1. העוררים הגישו שני עררים: הראשון בגין נכס מס' 84503300 שהינו דירה ברח' ויצמן 68/1, גבעתיים, בה מתגוררת לטענת העוררים נכדתם (להלן: "הנכס ברח' ויצמן"). הערר השני הינו בגין נכס מס' 736103200 שהינו דירה ברח' בלוך 19/3 בו מתגוררים העוררים (להלן: "הנכס ברח' בלוך").
2. לגבי הנכס ברח' ויצמן נטען על ידי העוררים, כי החיוב בארנונה הינו בגין שטח של 67.10 מ"ר, בעוד בהתאם למדידות קודמות שבוצעו על ידי העירייה חויב הנכס בגין שטח קטן יותר וכאשר שטח הדירה ברשם המקרקעין הינו 42 מ"ר.
3. העוררים לא הגישו לוועדה חוות דעת של מודד המצביעה על כך שהמדידה לפיה בוצע החיוב בארנונה אינה נכונה.
4. לגבי הנכס ברח' בלוך נטען על ידי העוררים, כי קיים הפרש של 0.88 מ"ר בין השטח שלפיו נעשה החיוב בארנונה לבין השטח בפועל. במסגרת הערר המתוקן שהוגש על ידי העוררים נטען, כי בדיעבד התברר שההפרש הינו 4.06 מ"ר.
5. גם לגבי הנכס ברח' בלוך לא הוגשה על ידי העוררים חוות דעת של מודד המעידה כי החיוב בארנונה נעשה על בסיס מדידה שגויה.

6. המשיב טען בתשובתו לערר מסי' טענות מקדמיות, ובין היתר, כי ההשגה הוגשה באיחור ביחס למועד הקבוע בחוק לכל, וכי טענות העוררים לגבי החיובים בשנים קודמות התיישנו.

7. לגופו של עניין טען המשיב, כי החיוב בארנונה נעשה על בסיס מדידה מקצועית שנערכה מטעם העירייה. לכתב התשובה לערר צורפו המדידות שנערכו בגין שני הנכסים, אשר לאורך נעשה החיוב בארנונה.

8. ביום 5.9.2017 נערכה ישיבה בפני ועדת הערר.

9. בישיבה מסר העורר לועדה, כי למרבה הצער רעייתו נפטרה כחודשיים לפני הדיון, וכי הוא מבקש מהועדה להתחשב באסון שנגרם לו ולהפחית את שטח הדירה בה מתגוררת נכדתו (הנכס ברח' ויצמן) לצורך חיוב בארנונה ל- 50 מ"ר. העורר טען, כי לאור הנסיבות המצערות אין הועדה צריכה להתייחס למדידות אלא להתחשב במצבו הנפשי הקשה.

10. בישיבה ביקשו הצדדים שהועדה תיתן את החלטתה בערר על בסיס החומר המצוי בפניה מבלי לקיים ישיבת הוכחות.

11. אנו ערים לארוע הטרגי שנגרם לעורר ומשתתפים מעומק הלב בצער. אכן, לא ניתן היה שלא להתרשם, כי במותה של רעייתו חרב על העורר עולמו.

12. יחד עם זאת, החלטת הועדה אינה יכולה להיות מושפעת מנסיבותיו האישיות של כל תושב, אלא אך ורק מהעובדות הרלוונטיות לנכס ולשימוש בו. אין בכך כדי למנוע מהעורר לפנות לועדת הנחות או לכל גורם אחר אשר מוסמך לשקול שיקולים הקשורים לנסיבותיו האישיות.

13. בעוד העירייה ביצעה את החיוב על בסיס מדידות שנערכו על ידי מודד מוסמך, אשר הוגשו לועדה, הרי שהעוררים לא הציגו מדידות כלשהן. לפיכך, אף אם נתעלם מהטענות המקדמיות של המשיב ומכך שההשגה והערר בגין הנכס ברח' ויצמן לא הוגשו על ידי המחזיק בנכס, הרי שאין מנוס מדחיית הערר, שכן לא הוכח בפנינו ששטח הנכסים שונה מזה שבגיננו נעשה החיוב בארנונה.

14. אשר על כן, אנו דוחים את הערר.

15. בנסיבות העניין איננו עושים צו להוצאות ומבקשים לשוב ולהשתתף בצערו של העורר.

מר רפי גמליאל – חבר

עו"ד ציפי שינפלד - חברה

עו"ד אילן מדוויר – יו"ר

ניתן היום: 25.9.2017